

KÖŞK BÜLTEN

18 MART ÇANAKKALE ZAFERİ VE ŞEHİTLERİ ANMA GÜNÜ

Erenköy Işıık Lisesi ve Fen Lisesi

İmtiyaz Sahibi:

Sevilay EROĐLU

Sorumlu Müdür Yardımcısı:

Yađmur Gonca CERAN

Sorumlu Bölüm Bařkanı:

Őenay  NAL

Sorumlu Bölüm:

Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü

İletiřim

19 Mayıs Mah. Sinan Ercan Cad.

No:17 Kadıköy/İstanbul

T: 0216 385 31 47

F: 0216 360 59 59

@fmverenkokoyisiklisesi

Yıl 1915. Galatasaray Lisesinden 18 kişi mezun oluyor.

Aynı sene, Sivas Lisesi hiç mezun veremiyor.

Vefa Lisesi.

Çapa Erkek Öğretmen Okulu.

Hiç mezun veremiyorlar.

Yoklama alınıyor. İsimleri okunuyor teker teker. Upuzun bir liste, "Burada." diyecek kimse yok.

"Şehit!" diye bağırlıyor. Yeni bir isim sessizliği delip geçiyor.

"Şehit!"

Çanakkale Savaşı için Mustafa Kemal Atatürk: "Biz Çanakkale'de bir Darülfünun gömdük," sözlerini dile getirmiştir. Birçok okuryazar, aydın Türk genci bu savaşta kaybedilmiştir. Bizim yaşlarımızda binlerce genç, gözleri kapalı ölüme yürümüştür.

Çanakkale Savaşı, şüphesiz, tarihimizin en acılı savaşlarından biridir. Büyük bir komutanın ağzından çıkan bir taarruz emri değildir savaş başlatan, bir ölüm emridir. Ve Çanakkale, dağların da haykırdığı gibi, bir devrin battığı yerdir.

Aynı zamanda Çanakkale Savaşı, Türk tarihinin en büyük zaferlerinden biridir. "Çanakkale geçilmez," sözü, tarihe altın harflerle yazılmıştır. Bu zafer Türk halkına umut vermiş, ileride başlayacak bağımsızlık mücadelesinin ilk adımı böylece atılmıştır.

Biz cumhuriyeti, gençliğini ve geleceğini vatanı uğruna feda eden gençlerden devraldık. Onu ilelebet yaşatacak olan da bizleriz.

Doğa Baykız / FEN3

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Yaklaşık yüz sene önce memleketimiz, hepimizin yüreğini parçalayan bir badire atlattı. Altın sarısı başakların gözleri büyülediği Anadolu'nun batısında bulunan mavi Ege'de, zeytinliklerin sıra sıra gittiği Çanakkale'de, insanlık tarihinde nadiren görülen savaşlardan biri yaşanıyor. Muharebenin bitmek bilmeyen günleri aştığı, geceleyin dahi durmaksızın devam ettiği Çanakkale'nin kaderi; İtilaf Devletleri'nin akını karşısında direnen metanetli Türk askerlerinin elindeydi.

Mermi seslerinin acı içinde şehadete eren askerlerin haykırışlarıyla karışması, savaşın çetin koşullarını gözler önüne seriyordu. Cephede on altısına yeni basmış genç delikanlılardan sırtlarında mermilerle cesur Türk kadınlarına, bu vatan için canını feda etmeye hazır niceleri vardı.

Meknebine devam edip yüksek okullara gitme, eve dönünce annesinin elleriyle pişirdiği sıcak ekmeği yeme, yerken babasına hâlini hatrını sorma, hemen yanı başındaki mahalle arkadaşıyla sokakta oynama umudu olan Türk gençleri savaşıyordu. Daha dün elinde kitabı, kalemi, yüreğinde hayalleri olan bu gençler; şimdi ağır silahlar taşıyor ama onlar altında ezilmek yerine büyüyor, büyüyordu... Öylesine kararlıydı ki Türk gençleri, imkânlar her ne kadar el vermese de vazgeçmeyip siperiyle düşman kuvvetlerinin üstüne korkmadan koşabiliyordu. İyi eğitilmiş, vatansever Mehmet Ali Çanakkale'deki vatan savunmasında var gücüyle savaştı, doğduğu gün şehit düştü. Kahveci Mustafa Ağa'nın 13 yaşındaki oğlu Mehmet, 6 ay süreyle Seddülbahir ve Kirte'de gündüzleri yaralı askerlerin tedavisine yardım ederken geceleri de düşman mevzilerine bomba attı. Çanakkale'nin belki de Birinci Dünya Savaşı'nın savaşçı şehit olan en genç askeri Emirdağlı Ali, hiç tereddüt etmeden küçük yaşta ama koca yüreğiyle çıktı düşman karşısına. Kanı karışırken toprağa o gelecek aydınlık günlere inanıyordu. Bu gençler sayesinde Çanakkale, çelik kale oldu düşman gözünde. O kararlılıkla, o azimle Gelibolu'dan önce iki yüz yıldır yenilmemiş olan İngiliz-Fransız donanmasını alt etmekte kalmadı, o zamanın büyük güçlerini vatan sevgisiyle def etmeyi de başarabildi Türk askerleri. Bastığımız yerleri toprak deyip geçmememiz, iyice tanımamız ve bu topraklar uğruna nice canların yitip gittiğini bilmemiz de işte bu yüzden gereklidir. Gönlümüz rahat bir şekilde bu topraklara “Bizim!” diyebiliyorsak bunu cephede elinden geleni ardına koymayıp canını ortaya koyan Türk milletine borçluyuz. Kaybettiğimiz binlerce onurlu şehidimize, savaşın acı doğasını bize hatırlatan şanlı gazilerimize ve cephede düşmana karşı dimdik duran askerlerimize borçluyuz.

Günümüzün Türk vatandaşları olarak, kanımca, bu borcu ödememiz güç ancak imkansız değil. Her yıl 18 Mart'ta, atalarımızın bizim geleceğimiz için verdiği amansız mücadeleyi anarak ve aynı azmi damarlarımızdaki asil kanla birlikte koruyarak bu borcu ödeyebiliriz. Verdiğimiz şehitlerin cepheye giderken aklından geçenleri, hatta son nefeslerini verirken dahi düşündüklerini ve inandıklarını biraz olsun anlamaya çalışarak bizim için, günümüz Türkiye'sinin temelleri için yapılan fedakârlıkları benimseyebiliriz. Düşmanı Çanakkale'den geçirmeyen, bu toprakları canı pahasına koruyan şehitlerimizin ruhu şad olsun.

Yağız Kaan Hızlan / 10 C

VATAN UĞRUNA

Ege Denizi'nden Çanakkale Boğazı'na girdiğiniz noktada devasa bir anıt ile karşı karşıya kalırsınız. Önce derin bir nefes alırsınız; bu anıtı bakmanın tarihe, nice yiğit gence, gözü yaşlı binlerce anneye bakmak olduğunu hatırlayarak. Karşınızda duran bu anıt; vatan uğruna toprağa karışan Mehmetçik adına gururla, dimdik durarak selamlar sizi. Tam 107 yıl önce bugün, her karışında Mehmetçiklerin ruhu, kanı, cesareti, umutları olan bu anıtın bulunduğu Gelibolu Adası'nda yüzyıllar boyunca sadece Türk halkının değil, tüm cihanın dilinde dolaşacak bir destan yazılmıştır.

“Ulusun hayatı tehlikeye girmediği, savaş bir cinayettir.” demiştir Mustafa Kemal. Binlerce can, hayatını tehlikeye atmıştı çünkü barış ve bağımsızlık için savaşmak şarttı. 18 Mart günü İtilaf Devletleri zamanının en gelişmiş olan donanmasıyla silah ve sayı bakımından yetersiz olan askerimize en sert saldırısını yaptı. Türklerin galip gelmesinin imkânsız görüldüğü bu savaş meydanında tek bir şey hesaba katılmamıştı: Bu yüce halkın kanında dolaşan vatan sevgisi. Mehmetçik cepheye zaten ölmek için gelmişti. Hangi donanma, hangi silah onu korkutabilirdi? Kurşunların havada çarpıştığı savaş meydanında Türk askerleri, ulusun geleceğini kurtarmak adına yiğitçe durdu. Vücutları tek tek bu güzel topraklarla bir olurken yavaş yavaş sonsuzluk şerbetini yudumladı ruhları. Önce bomba sesleri ve haykırışlarla sallandı bu ada, sonra pek çok milletin evladının kanıyla sulanmış olmanın sessizliğine büründü. Sonunda zafer Türk halkınındı. Analar evlatlarını, çocuklar babalarını kaybetmişti ama bir vatan ruhuna yeniden kavuşmuştu.

"Vurulup tertemiz alnından uzanmış yatıyor/ Bir hilal uğruna Ya Rab, ne güneşler batıyor!" demiştir Mehmet Akif. 107 yıl önce batan o güneşler, bugününü aydınlattı biz gençlerin. O gün Fatma'nın sevdiği ardından döktüğü gözyaşları, toprağa damla damla kan olarak düştü. Biz sevdiklerimizle mutlu olabilelim diye... Ayşe Ana, sarıp sarmalayarak büyüttüğü sıcacık evladı yerine buz gibi taşları bastı bağrına. Biz annemize, babamıza korkusuzca sarılabilelim diye... Küçük bir çocuk olan Ahmet, babasının bu topraklar uğruna şehit olduğunu arkadaşlarına gururla anlatırken tiz çığlıklar attı kalbinin derinliklerinde. Ahmet'in, Hasan'ın, Ali'nin babasının kanlarıyla sulanan bu topraklarda ölmeden mezara kondu Mehmetçik. Vedalaşmadı, Fatma'yla. Elini son kez öpemedi Ayşe Ana'nın. Oğlu Ahmet'in başını okşayamadı ama huzurla gözlerini yumdu vatan topraklarında ve ölümsüzlük yolunda ilerlemeye başladı.

Şu an üzerinde durduğumuz bu topraklarda Türk'ü, Fransız'ı, İngiliz'i koyun koyuna yatmakta. Her yıl 18 Mart'ı yeniden anlamak ve anlatmak; güvenle geleceğe yürüdüğümüz bu topraklara borcumuz, şehitlerimizin bizi göklerden huzurla izleyen ruhlarına bir selamdır. Bu ülkeye yararlı olabilmek adına çalıştığımız, ter döktüğümüz her an onlara saygımızı ve sevgimizi göstermektedir. Bu toprakları kanlarıyla aldılar, var gücümüzle sahip çıkacağımızın sessiz bir yemidir; her başarımız.

Topraklarımızda savaşmış olan her asker şundan emin olabilir: Kanları bir hiç uğruna dökülmedi. Biz, Türk gençleri olarak, atalarımızın bizlere bıraktığı mirasa sahip çıkacağız. Ömrümüz boyunca evimiz olan bu vatan için çok çalışıp onu daha iyi hâle getireceğiz, vatanımızı dünyanın dört bir yanında başarıyla temsil edeceğiz. Sporda, sanatta, bilimde Türk'ün başarısı her milletin hafızasında yeniden tazelenirken gittikleri yerde dedelerimizi, ninelerimizi gururlandıracacağız. Ve her zaman gayemiz “cihanda sulh” olacak. Şehitlerimizi daima sevgi, saygı ve özlemle anıyor; onlara büyük minnet duyuyoruz.

Ayşe İpek Çevik / 10 B

BİR UMUTTU ÇANAKKALE

Son demleriydi Osmanlı Devleti'nin. Tarihe damgasını vuruşuydu. Savaşa katılan yüreklerin, koca bir yurdun evlatlarının kanıyla yazılan zafer; geleceğinin yok oluşuna isteyerek boyun eğmiş askerlerin başarısıydı. Zaferin bedeliydi akan onca kan. Ölümü kucaklayan bu yolda ardına bakmadan giden anne babalarını izlemek, bu toprakların çocukları için zaferin bedeliydi. Son görüşüydü belki kiminin. Son veda, son kucaklayış ardından bir ihtimale tutunarak çekilen tetiklere koştu onca can. Zafer kazanılırken bu toprağın çocuklarının değil bu topraklarda ne işi olduğunu bilmeyenlerin umutlarının kapısı çekildi. Onlar düşmandı ama neye ve kime düşman olduklarını bilmeden savaşıyorlardı. Geceklerdi sözde Çanakkale'yi. Top ve tüfeklerine güvenerek saldırdıkları bu topraklarda ne umutlular-
dı “Çanakkale geçilmez!” diyen yürekli Türk askeri karşısında.

Topla tüfek işi değildi savaş. İnançtı! Vatan sevgisi, hak ederdi.

Vakit geldi, Boğaz'a dayandı düşman askeri. Cephede nefes kalmayana dek kan akıttı tüfekler, bombalar. Çanakkale'ye akıyordu binler. Gidenin dönüp dönmeyeceği muammaydı. Savaşa giden Mehmetçiğin ardından bakıyordu bir ana, döneceğine inanarak. Mektup yazıyordu cepheden bir asker, daha mektubu cebindeyken şehit düşüyordu. Savaş bir insanın daha yüzünden gülümsemesini alıyordu. Bir çocuğun babasını, bir gencin hayalini çalıyordu. Daha da güçleniyordu Türk askeri. Daha da azme-
diyordu topraklarını korumaya. Fark etmiyordu düşman, Türk'teki yurt sevgisini. İdealleri yüksekti Ata'mızın. Güveniydi o, bu zaferin. Taarruzu değil ölümü emretmişti. 18 Mart günü Türk askeri kazandı mücadeleyi. Yurdun evlatları hüznle değil gururla geleceğe baktı o gün. Umudun kapısı yeni-
den aralandı.

Al bayrağımız dalgalanırken göklerde bugün biz geleceğimizin kapılarını ufuklarda görebiliyorsak en büyük sebebidir Çanakkale.

Havin Nazlı Işıklı / 10 A

“Şehidime Mektup Var” mektup yarışmasından seçilenler...

1. Olan Öğrencimiz

Sevgili Mehmet Tevfik

Ben senin ve silah arkadaşların sayesinde buradayım. Sizin sayenizde burada oturmuş sana bu satırları yazabiliyorum. Sizin sayenizde okuluma gidebiliyorum, istediğimde dışarı çıkabiliyorum. Belki tarihin görüp görebildiği en büyük vatan aşkıyla yanıp tutuştuğunuz için yapabiliyorum bütün bunları. Çünkü siz, beni kurtarabilmek için kanlarınızla suladınız topraklarımızı. Çünkü siz, avuç kadar cephaneye yolladınız zırhlı gemileri karanlık suların dibine. Çünkü siz, en güçlü komutanlara bile kabul ettirdiniz Çanakkale'nin geçilmez olduğunu. Yaşlısından gencine, kadınından çocuğuna, mermi taşıyanından gemiyi sürenine; hepinizin emeğinin sonucu kurtarıldı bu vatan. Bütün dünya sizin sayenizde saygı duydu milletimize, siz ve damarlarındaki akan asil kan sayesinde.

Yaptığınız tek şey düşmanı yenmek değildi. Düşmana kendisinin elindeki demir ve çelik yığınlarının aslında hiçbir şey ifade etmediğini gösterdiniz siz. Kendilerini kurnaz ve üstün gören komutanlar, ağızları açık izlediler sizin verdiğiniz destansı savaşı. Anladılar her şeyin parayla ve cephaneye çözülemeyeceğini. Çünkü beş parasız bir devlet alt etmişti onları, hem de hepi topu 26 mayınla. Kendilerinde var diye böbürlendikleri binlerce mayın, top, tüfek, asker kurtaramamıştı onları. Onların yüz binlerce askeri boylarken denizin dibini, yapabildikleri tek şey ağızları açık izlemektir milletimizin şahlanışını. Bütün dünyaya kanıtladınız Türklerin gücünü. Krallar, padişahlar dahi saygıyla andı sizi. Evet, bunları yaparken yaşlıydı gözleriniz, geride bıraktıklarınıza özlemle... Ama umutluydu yürekleriniz, sağladığınızı bildiğiniz güzelliklerle. Sizin arkanızdan dökülen gözyaşları yeşertti bugünün çiçeklerini. Sizi onurlandırmak için çalışan çocuklarımız aydınlattı geleceğimizi. Bu yüzden üzülme Mehmet Tevfik, gözüün arkada kalmasın.

Sizin inancınızla kurtarılan bu topraklar, asla kaybedilmez. Sizin mertlik hikâyelerinizi dinleyerek ve bize bugünleri kazandırmak için vazgeçtiklerinizi düşünerek büyüyen nesiller var önümüzde. Verdiğiniz emeklerin boşa çıkmasına engel olmak için her türlü fedakarlığı yapmaya hazır çocuklar ve gençler büyüyor her gün. Bu sebeple, sen kazandığın büyük zaferi düşünerek dinlenirken derin uykunda, torunlarınız olmaktan gurur duyan nesiller olarak bu vatana savunmaya söz veriyoruz.

Emin olabilirsiniz ki siz huzurlu uykunuzdayken bu topraklar her zaman savunulacak. Çünkü vatan aşkıyla yanıp tutuşan yüreklerinizin yadigârı bu olan memleket, en büyük hediyenizdir bize.

FMV ÖZEL ERENKÖY IŞIK LİSESİ-FEN LİSESİ MANGA KULÜBÜ

Eliz Kolday/11 IB

“Şehidime Mektup Var” mektup yarışmasından seçilenler...

2. Olan Öğrencimiz

Sevgili Oğlum,

Hasan... Benim biricik oğlum, kalbim,

“Alın pak öldü.” demek... Vatani için yaşamını yitiren oğluma hakkım helal olsun. Sizin gibi evlatlara sahip olmak benim için onurdur. Toprağa girerken çehrenizin dik duruşu da bundandır.

Vatanınız için yiğitçe savaştınız. Annenle size minnettarsız lakin artık kalbimizde kara bir çukur var, her nefes alışımızda orası sızlıyor. Annen haberi aldıktan sonra bitap düştü, ne kadar harap oldu... Ben de keza öyleydim. Zaman insanı iyileştirir derler ama onun nur yüzünü unutabileceğimi, ölümünü kabullenebileceğimi sanmıyorum. Tek avunuşum onun, uğruna hayatını verdiği yurdunun kurtulmasıdır. O daha küçükken vatani için bir şeyler yapma arzusunu kalbine koymuştu. Savaş olmasa belki de bir doktor ya da bir öğretmen olacaktı. Okumayı pek severdi, idealleri vardı benim oğlumun. Savaş hepsini aldı bizden; bağrımızı ezdi bizim. İnsan bir zarar gelecekse kendine gelsin ama çocuğuna bir şey olmasın, ister. Öyle dayanılmaz bir acı ki evlat acısı, hiçbir şeye benzemez. İnsan kendinden bir parça kaybeder, en yürekte olanını. O parça öyledir ki insan yokluğunda nefes bile alamaz artık. Renkler kaybolur, hayatın akışı durur. Artık mutluluk kırıntısı bile yoktur. Sadece karanlığın sisleriyle sardığı bir çehre hâkimdir.

Artık beni içine çeken karanlığa yakarmak istiyorum: Gerçekten bu kadar kolay mıdır birini çekip vurmak ve bu kadar mı değersizdir insan hayatı? Ailemiz bu zulmün içinde sönen bir muma dönmüş. Ocağımızın sönmeye bile geride kalanlara bu kadar acı yaşatıyorken buna sebep olanlar nasıl bir azap içinde yaşamalıdır? İşgal emri verenlerin, aldığı canların hesabını kim sorabilir ki? Dünyaları verseler yine de bir evlat acısını dindiremezler.

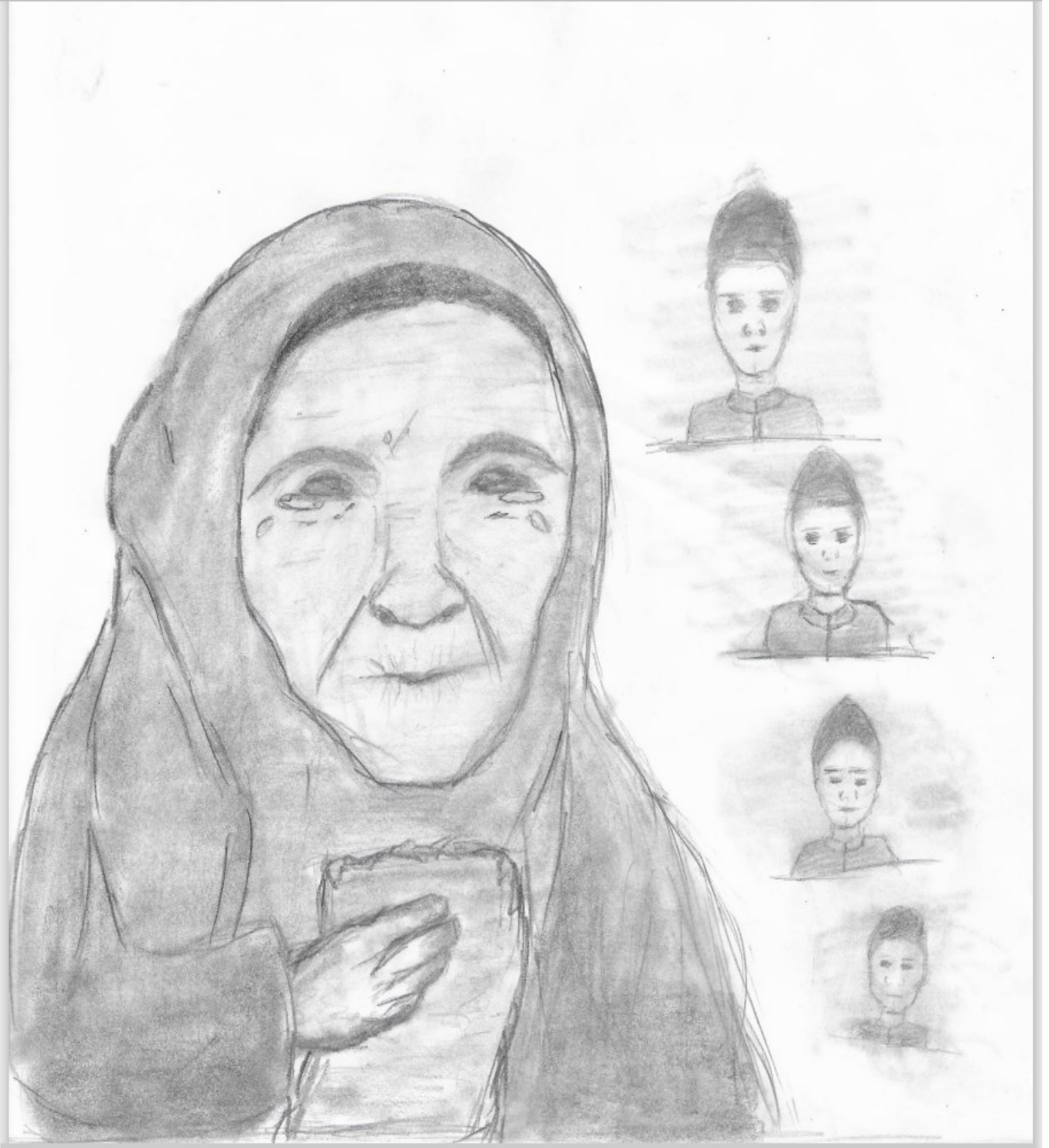
Hüseyin'im, dünya acımasız bir yer ve sen o güçlükleri kardeşin, yoldaşlarıyla destansı bir şekilde aşıyorsun. Bu vatanın evlatları olarak size büyük bir borcumuz var, bizi gerçekten onurlandırdınız. Sadece şimdiyi değil, geleceği kurtardınız siz. Sayenizde hürriyet dalgalanıyor topraklarımızda. Soranlara gururla anlatacağım kahramanlık mücadelenizi. Duymalı bütün ahali, seneler sonra bile büyük bir coşkuyla konuşulacak bu haberleri. Gelecek aydınlatılmıştır gönlünü vatan için adayana.

Zaferden sonra Mustafa Kemal Paşa'nın ismi her yerde konuşulmaya başlandı. Gerçekten çok bir büyük bir insan! Onun önderliğinde ilerleyen askerlerin kendilerini kurtuluşa adayan yürekleriyle bu ülke, güzel günler görecektir. Artık hep göklerde ve şanlı duyulacak isimleriniz, oğullarım. Biz canımızı kaybettik ama insanlar bir vatan kazandı. Bu birinin değil, hepinizin başarısı ve gücüdür. Sana sağ salim kavuşacağımız günü büyük bir özlemle bekliyoruz.

En kısa sürede görüşmek dileğiyle,

Baban

Aybike Köklü /9G

FMV ÖZEL ERENKÖY IŞIK LİSESİ-FEN LİSESİ MANGA KULÜBÜ

Duru Aksoy/ 10D

“Şehidime Mektup Var” mektup yarışmasından seçilenler...

3. Olan Öğrencimiz

Beyim,

Çıktın meydanlara, savaştın ordularla. En son 1914'tü gördüğüm seni, apar topar çıkıverdin evimizden. Katıldın birliğine, siper ettin sevdiğim bedenini, cephede canını dişine taktın. Hiç anlamadım bu savaşlardan; ittifakmış, itilafmış, toplar patlarmış... Hiç bilmem. Anlattılar bize yıllarca: Mayınları gizli gizli yerleştirmişler, süngülerini takmışlar usulca, düşmanları kovuvermişler...

Cesur ve şerefli beyim; kalbimin, evimizin kapıları her daim açık sana. Merak etme, hep “Ey ulu İlah! Bağladın kader iplerimizi, alma onu benden!” dedim ben. Hayal edemem sensiz bir hayat ama İlah’ımdasın artık sen. Bizi besledin, dört duvarı ev yaptın bize. Elbet cennetin topraklarında tohumlanır harcadığın emekler, savaşta döktüğün kanlar. Yaptıkların, hayatıma kattıkların, vatanım için mücadelen... Hakkım sana helaldir.

Sözlerimiz demirdir, kırılmaz; kırılmasına izin vermem! Irmaklar kadar uzun, coşkulu aşkımız, kanlarımız gibi asil, gerçek sözlerimiz... Fakat yeminlerimizin gücüne ve önemine rağmen, tek veremeyeceğim söz, bu mektubu okuyamayacağı bilerek kendimi ağlamadan tutabileceğimi söylemektir. Keşke hep benimle olsan beyim!

Bugün 18 Mart 1915, savaş bitti, diyorlar. Düşman bozguna uğratılmış. Sen ve arkadaşların bizi kurtarmış. Bu savaşta hepimize ışık olan bir güneş çıkmış, adı da Mustafa Kemal’miş. Vatanın birliği sağlanmış ama ne yazık ki artık sizin yeriniz yıldızların yanı olmuş...Hepinizi gönülden anıyor, emeğinizi hiç unutmuyoruz.

Ahmet Efendi kızı Hanife

Can Konya / 9F

“Şehidime Mektup Var” mektup yarışmasından seçilenler...

Sevgili Yüzbaşı Tevfik,

Türk halkının geleceği için yapmış olduğunuz bütün fedakârlıklar ve emekleriniz için size teşekkür ederiz. Bugünlerde sokağımızda özgürce dolaşabilmemiz de eğitim öğretim görebilmemiz de sizin eserinizdir. Vatanınıza olan görevinizi layıkıyla yerine getirdiğimize emin olabilirsiniz. Cephelerde döktüğünüz kanların her damlası için size minnet duymaktayız. Bizim geleceğimiz için kendi geleceğinizden vazgeçmeye hazır olmanızın hakkını, bize bıraktığımız Türkiye Cumhuriyeti’ni sonsuza dek yaşatarak vereceğiz.

Tüm zaferleriniz Türk milleti için ayrıdır fakat Çanakkale Zaferi mürekkebi kan olan bir destandır. Açlığa, susuzluğa, tüm zorluklara rağmen göğsünü siper edip düşmanları yurttan püskürten askerlerimizin kanları ile yazılmıştır. 18 Mart Çanakkale Destanı Türk’ün tutsaklığa isyanıdır. 18 Mart 1915’te kazanılan Çanakkale Zaferi, dünya tarihinin bir daha eşi ve benzerini göremeyeceği bir zaferdir. Eşini, dostunu arkasında bırakıp Türkiye’nin geleceği için her şeyini ortaya koyan tüm halkın kahramanlık hikâyesidir. Anadolu halkının gösterdiği irade milletimizin en büyük zaferidir. Türk halkının “Çanakkale geçilmez!” sözünün arkasında duruşudur. Mücadele kelimesinin anlamıdır Çanakkale Savaşı. Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde tarihe unutulmaz bir damga vurmaktır.

Siz orada sadece düşmanla değil yoksullukla da savaşarak her milletin yapamayacağı bir savunma yaptınız ve bizim Türk olmaktan bir kez daha gurur duymamızı sağladınız. Bize bıraktığınız topraklara aynı sizler gibi ne olursa olsun düşman ayağı basmasına izin vermeyeceğiz. Gözünüzün arkada olmayacağını biliyoruz ve Türk gençlerine olan güveninizi boşa çıkarmayacağımıza söz veriyoruz. Vatan uğruna attığınız her adım için Türk gençleri size sonsuza dek teşekkür edecek ve sizi her defasında minnetle anacaktır.

Melis Kayıhan /9C

“Şehidime Mektup Var” mektup yarışmasından seçilenler...

Aziz Şehitlerimiz,

Umut, sevinç, hüznün, hurs, sevgi, özlem... Bütün bu duyguları aynı anda yaşayarak korudunuz cepheyi, vatanımızı, solumuzu. Gönüldaşlarınız yanı başınızda şehit oldu, geceye karıştı kırmızı kanları. Korkusuzca savaştınız, canınızı dişinize taktınız, düşünmeden canınızı verdiniz bizler için, memleketin geleceği için.. Cephenizin olduğu yerde, Çanakkale'mizde bir şehitlik var şimdi. Her gün binlerce kişi ziyaret ediyor oraları, sizin sayenizde kurtulan kişiler yani bizler; her ziyareti-mizde bir kez daha sonsuz minnetle dolup taşıyor kalbimiz. Akan al kanlarınız kadar gözyaşı döküyoruz şimdi. Çok minnet duyuyoruz size, çok...

Kiminizin yaşı daha çok küçüktü savaşmak için, orduda doğru düzgün cephane yoktu fakat hiç düşünmeden; karamsarlı-ğa kapılmadan, canınızı hiçe sayarak mücadele verdiniz. Bir karış toprağı bile ziyan etmediniz. Arkanızda ağlayan gözler bıraktınız. Bağımsız ülkemde savaş yoksa, hür iradeyle himaye altında olmadan yaşayabiliyorsak bu sizin eseriniz. Kendi ana dilimizi konuşuyorsak sizin sayenizde. Hakkınız ödenmez, yaptıklarınızın karşılığı verilmez.

Yazdığımız muhteşem destanda can veren binlerce askerimizden birisiniz siz de Yüzbaşım. Yanınızdan kurşunlar geçtik-ten, gözlerinizin önünde dostlarınız can verdikten sonra veda vakti gelmiştir size de. Yaptığımız fedakarlıkların hakkını veremeyiz belki ama gözünüz arkada kalmasın yüzbaşım, kurtardığınız bu vatan bizlerin gözetiminde. Siz rahat uyuyun, kurtardığımız bu vatanın al bayrağı hep dalgalanacak; hiç düşmeyecek.

Siz aziz şehitlerimizi her yıl saygıyla anıyor ve kalbimizin en derinlerinde hatırlıyoruz. Her yıl birçok okulda törenler, etkinlikler yapılıyor. Zaferi kutlarken huzur dolan yüreklerimiz, sizlerin acısını yaşarken aynı zamanda hüznün dolarak birleşiyor. Sizin gibi kahramanlar oldukça bu vatan asla bölünmez. Biz size hakkımızı binlerce kez helal ettik, asıl siz bize helal edin Yüzbaşım.

Eylül Tunç/9C

“Şehidime Mektup Var” mektup yarışmasından seçilenler...

Canım Kardeşim,

En yakın arkadaşın olarak annene Çanakkale’den yazdığın umut verici, bir o kadar da iç burkucu mektubu ben de okumak istedim çünkü sonrasını kimse tahmin edemezdi. Bir asker olarak ülkemizi cesurca temsil ettin. Vatan için yaptığın bu hizmet her şeye bedeldi. Ben her gökyüzüne baktığımda birlikte yaşadığımız çok eğlenceli anıları, senin umut verici mektubunu, ülkem için yaptığın değerli katkıyı görüyorum. O temiz ağaç kokusu, kuş sesleri sanki senin bana seslenişin gibi geliyor. Eminim ki bana ve Türk milletine anlatmak istediğin çok şey vardı. “Ey güzel Türk milleti!” diye seslenip yaşadıklarını, bizim için nasıl savaştığını anlatmak ve en önemlisi gururlu sesini duyurmak isterdin biliyorum. Çanakkale topraklarında şehit olan askerin vatan sevgisiyle, emek ve özlemle dökülen gözyaşları; o topraklara akan, bayrağımıza rengini veren kan hiç ama hiç unutulmayacak. Çünkü bu vatan sizin emeklerinize muhtaçtı. Yanımda olmasan da sen hep yüreğimde taşıdığım özlemle yaşıyorsun. “Keşke...” diyeceğim ancak keşkelerim az kalacak. Keşke seninle yeterince vakit geçirebilseydim, keşke seni ne kadar sevdiğimi söyleyebilseydim, keşke yüzünü son bir kez görebilseydim, keşke buraya dönüp bu ülkenin güzel insanların sana ve askerlerimize minnetle bakan gözlerini görebilseydin... Mektubunda Türkçe öğretmenin doğru ve çok değerli bir sözüne yer vermişsin. Gerçekten de vatana yapılan hizmet her şeyden değerli oluyormuş. Sen cepheye gittiğinde bizim için bir destan yazacağına hiç şüphem yoktu. Sadece özlem dolu mektubunda yer aldığı gibi bizi burada sensiz bırakmayacağını ummuştum. Canım arkadaşım senin zafer ve özlem dolu bakışlarını her şeyden çok merak ediyordum. Sen buradan ayrılırken vazifeni cesurca yerine getireceğini biliyordum.

Yanımda yoksun. Bu üzüntüyle yazıyorum mektubu, hatta kâğıdımın sağ köşesinde gözyaşım duruyor. Canım arkadaşım, tüm içtenliğimle teşekkür ediyorum sana her şey için. Askere gitmeden benim hep yanımda olman, beni güldürmen; gittikten sonra bize kavuşma özlemiyle savaştığın her an, yiğitliğin, verdiği emek... Gökyüzüne baktım ve sana olan özlemimle bu satırları yazmaya başladım.

Seni çok seven arkadaşın.

Adra Kavak /9B

*DÖNMEYİ
DÜŞÜNMEDİLER...*

Öğrencilerimizin "Çanakkale Zaferi" konulu şiirleri...

biz iki fidan

yerler ki ben dolu
yerler ki kan
yerler ki sen, düşman
kurşunlar var
uçlarından kan akar
biz on beştik
dilimiz farklı
cigaramız aynı
biz on beştik
Gelibolu'da ölüverdük

çiğnediler kolumu
izledim öteden
az önce vurdum seni
gönlüm hiç el vermeden

yerler ki ben dolu, barbar
yerler ki armalar, hepsi zindan
yerler sen, Anzak
ikimiz de yatıyoruz yüzü koyun
benim vatanım yok,
senin ecdadın
gelmişsin buraya ben kim bilmeden
almışsın canımı bu şehri gezmeden

Ela Özcan / FEN2

Öğrencilerimizin “Çanakkale Zaferi” konulu şiirleri...

Destani Kurtuluş

Bir çift mavi göz uzaklara bakan
Gökyüzünün maviliği kadar umut dolu
Denizin dalgası gibi azim dolu
Hemen yanında Türk askeri
O gözlerden güç alan Türk askeri

Cephe başında beklenen onca saat
Dökülen kanlar, verilen canlar
Her şeye rağmen yine de
Bir olmuş bir millet ufukta
El ele, omuz omuza

İşte tam da bu duygu seli
Dönüşüyor sonsuz geleceğe
Ulu önderimizin yolunda
Destan oluyor bu hikâye

Yokluktan varlık yaratan bu millet
Zafere doğru koşuyor
Aydınlık günlerin görüldüğü o yolda
Durmak bilmeden koşuyor

Ela Koşar /10D

Öğrencilerimizin “Çanakkale Zaferi” konulu şiirleri...

Yanan Deniz

bir yanan denizim
çınlıyor kulaklarım
üstümde bombalar,
ezandan yüksek ağlar

bir yanan denizim
ellerim hep kara
bağlamışlar ayağıma
mayınlardan bir pranga

bir yanan denizim
yabancı adamlar
danslar ve naralar
kim ağlar, ben ağlar

bir yanan denizim
Ege'ye doğru akarım
mart ayında sönmüşüm
ellere elveda dedim

artık sadece bir denizim
sütliman, mutlu ve yalnız
üstümde martılar
yanımda çocuklar
dostlar artık benden yalnız sevincimi duyar

Ela Özcan /FEN2

Çanakkale Bir Direnişin Öyküsü

Birinci Dünya Savaşı, tarihin o güne kadar gördüğü en kanlı ve kapsamlı çatışmaları barındırmıştır. Savaşın en önemli cephelerinden biri olan Çanakkale Savaşları ise hem savaşın gidişatı üzerinde hem de sonrasında neden olduğu gelişmeler açısından, dünya tarihini derinden etkilemiştir. Türk tarihi açısından ise üzerinden 107 yıl geçmiş olmasına rağmen, her türlü zorluğa karşı birlik olup direnmenin ve millet olma bilincinin timsali olarak canlılığını korumuştur.

Birinci Dünya Savaşı'nın yaşanmasında Fransız İhtilali ve Sanayi Devrimi'nden beri meydana gelen bir dizi olay etkili olmuştur. Tarihin o zamana kadar gördüğü en büyük devletler arası hesaplaşma olan bu savaşta, resmi kaynaklara göre 9 milyon 200 bin kayıp yaşanmıştır. Bağımsız araştırmacılar bu kaybın iyimser olarak 27 milyonu bulduğunu hatta geçtiğini belirtmişlerdir. Ayrıca milyonlarca insan yerinden, yurdundan, doğup büyüdüğü kentinden, hatıralarından olmuştur.

Osmanlı Devleti bu savaşa girmekte çok hevesli davranmış, savaşın sonunda kazananın insafına kalmaktansa taraf olup kazanım elde etme peşine düşmüştür. İtilaf Devletlerinden yeterli yakınlığı göremeyince bir süredir iyi ilişkiler içinde olduğu Alman İmparatorluğu ile 2 Ağustos 1914'te ittifak anlaşması yapmıştır. 16 Ağustos 1914'te, Alman Donanması'na ait Breslau ile Goben zırhlısı, İngiliz gemilerinden kaçarak Çanakkale Boğazı'ndan giriş yapmış ve limanda demir atmıştır. 29 Ekim'de bu gemilerin Karadeniz'e çıkıp Rus limanı Sivastopol'u topa tutmasıyla, Osmanlı Devleti kendini savaşın içinde bulmuştur. Yemen'den Kafkasya'ya, Irak'tan Galiçya'ya kadar, Mehmetçikler çeşitli cephelere yollanmıştır.

İtilaf kuvvetleri 1915'in 18 Mart sabahı, 506 toplu 153 gemisiyle Boğaz'ı zorlamış, Türk siperlerini ve tabyalarını ateş altına almışlardır. Öğleden sonra İtilafların planlarının tutmadığı görülmüş, karadan atılan toplara ve özellikle Nusrat gemisinin denize döşediği mayınlara yenilen İtilaf donanması boğazı geçememiş, saldırı sırasında İngilizlerin Irresistable ve Ocean zırhlıları ile Fransızların Bouvet zırhlısı batmış, Inflexible, Gaulois ve Queen Elizabeth gemileri hasar görmüştür. İtilaf güçlerinin kayıpları son sistem üç zırhlıya, büyük küçük yüz top ve 2.500 cana mal olmuştur. İtilaf güçlerinin büyük kayıplarına karşılık Türk tarafının kayıpları, bir yabancı yaklaşıma göre, sadece birkaç top ve birkaç mayın olup, 3 zabıt ve 24 nefer şehit, 2 zabıt ve 68 nefer yaralı şeklinde gerçekleşmiştir.

İtilafların ikinci girişimi de sonuç vermeyince, anlamışlardır ki karadan yardım görmedikçe yalnız donanmayla Boğaz'ı geçmek mümkün değildir. İtilaflar, Ocak 1916'ya kadar açık kalan cepheye yaklaşık yarım milyon askerini sürmüş, savaşın kanlı gidişine ve uzamasına son vermek için açtıkları Çanakkale Cephesi, planladıkları gibi gitmemiş, İtilaf kuvvetleri önce denizde ve sonra da karada yenilince bu durum savaşın uzamasına ve daha kanlı olmasına yol açmıştır.

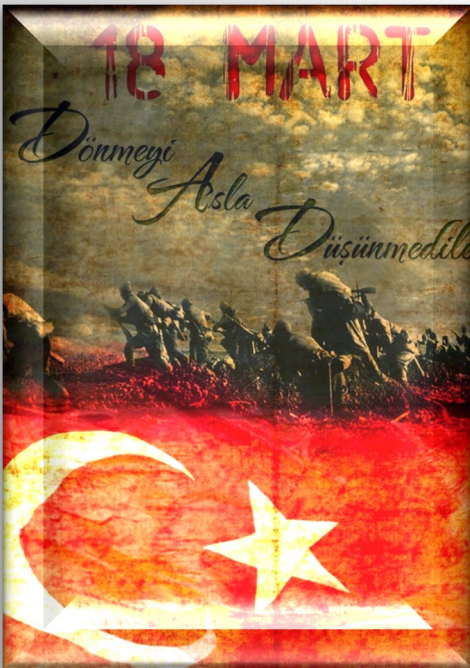
Çanakkale Savaşlarında Türkler cephedeki askeri kayıplarının yanında bir nesli, önemli bir kurmay kadroyu ve birçok aydınını da kaybetmiştir. Cephe gerisindeki halk salgın hastalıklarla, pahalılıkla, açlıkla sınanmıştır.

Çanakkale Savaşları, yaşadıkları kayıplara rağmen, Türklerin gururla anacağı, tarihlerine övgü dolu satırlarla kaydedecekleri bir savaş olmuştur. Çanakkale Savaşları ve kazanılan zafer vatan kurtaran ve devlet kuran büyük bir liderin doğmasına yol açmıştır. Savaş çıktığı sırada Sofya'da askeri ateşe olarak görev yapan Mustafa Kemal savaşa katılmak için gönüllü olmuş, ilk büyük başarısını da 25 Nisan 1915'te Arıburnu'nda kazanmıştır. Mustafa Kemal, Conkbayırı ve Kireçtepe'de düşmanın büyük güçlerine karşı önemli zaferler kazanmış, onun zaferleri, İtilaf güçlerinin yenilmesinde ve Gelibolu'yu terk etmesinde etkili olduğu gibi kendisi de savaşı Anafartalar Kahramanı ve "İstanbul'u kurtaran komutan" olarak tamamlamıştır.

Son olarak Çanakkale Savaşları Türkler için büyük bir askeri zafer, vatan bilincine değerli bir katkı, milli devlet olma yolunda önemli bir kazanım ve Mustafa Kemal'in geleceğin Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran lideri olmasında etkili olmuştur.

Saygılarımla

Mustafa KOÇ –Tarih Öğretmeni

“Türk askerinin ruh kudretini gösteren şayanı hayret ve tebrik bir misaldir. Emin olmalısınız ki Çanakkale Muharebelerini kazandıran bu yüksek ruhtur.”

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK